UNIDADE DIDÁCTICA

MAGOSTO 2012

EQUIPO DE DINAMIZACIÓN LINGÜÍSTICA
CEP PLURILINGÜE
IGREXA—VALADARES

XUSTIFICACIÓN PEDAGÓXICA

A escola debe abrirse ó contorno próximo fomentando a participación e a colaboración do alumnado en actividades culturais, contribuíndo a aumentalo coñecemento sobre o seu patrimonio ó mesmo tempo que, disfrutando e desenvolvendo unha actitude de curiosidade, aprecio, respecto e sensibilidade ante as manifestacións culturais galegas. Esta apertura ó contorno próximo a través de contactos veciñais, parroquiais, locais,... vai se-la canle que permita achegarnos ó contorno social en xeral.

O traballo na escola debe recoller, pois, os elementos do contorno porque non pode nin debe estar illado do seu contexto. O medio e a cultura popular ofertan unha chea de recursos didáctico-motivadores cos que enriquece-lo noso labor educativo.

No marco da cultura popular, o Magosto, e en xeral as festas anuais, teñen un lugar fundamental, constitúen algunhas das manifestacións máis xenuínas da nosa cultura coas que se poden abordar aspectos sociais, económicos, psicolóxicos, musicais, relixiosos,... Pois nelas están presentes as crenzas e o sobrenatural, a vida comunitaria e a organización social, ...

A festa anual ten un innegable valor educativo no centro, sendo doado artellar multitude de actividades ó seu redor. Constitúen un elemento fundamental de animación e motivación.

E.D.L

A CASTAÑA QUE REBENTOU DE RISA

Unha vez ían de camiño unha brasa de carbón, unha palla e unha castaña. Chegaron a un río e non sabían como cruzalo.

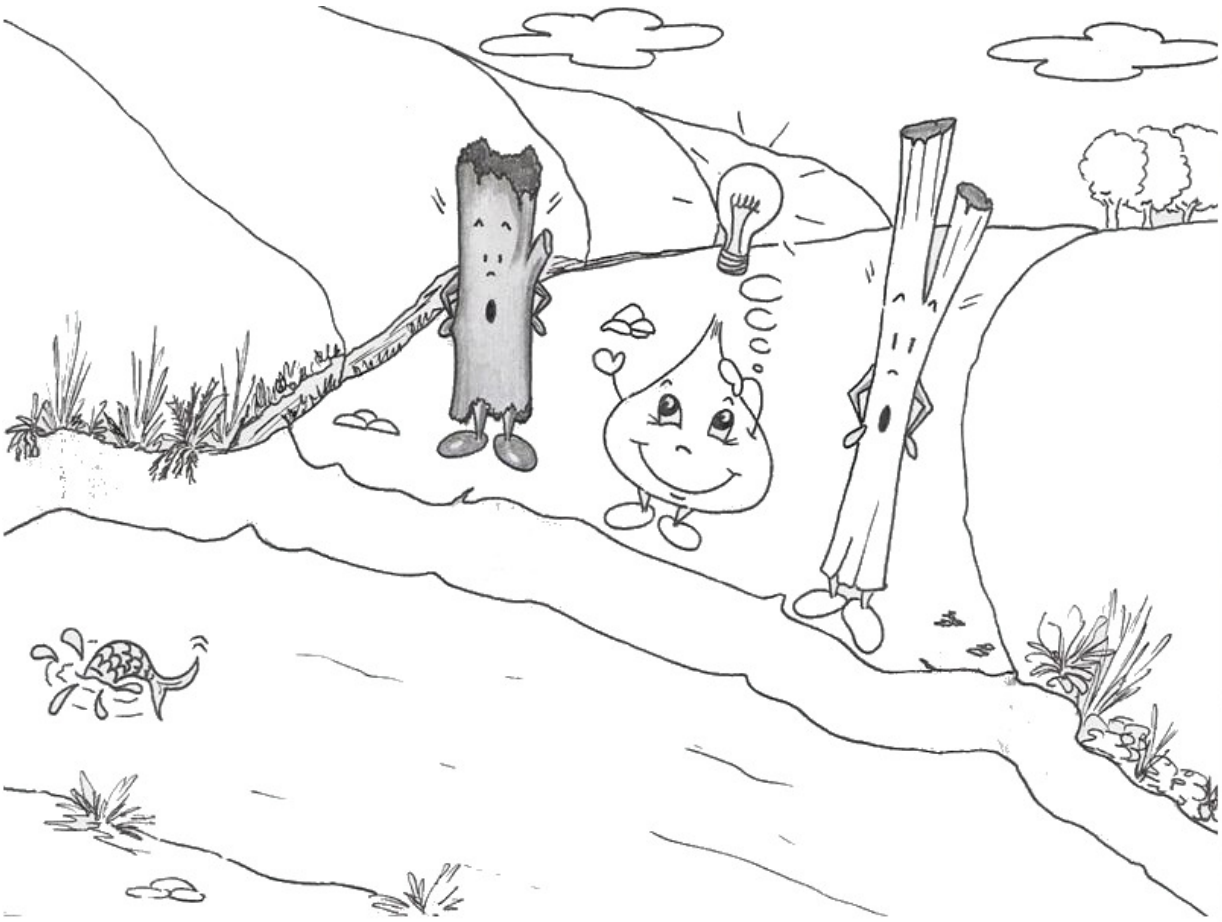

A castaña, que era moi lista, propuxo o seguinte: ¡Como a palla pode flotar na auga, eu subirei por riba dela e levarame nadando cara a outra beira do río

Logo volverá e poderá levarte a ti!- dixo dirixíndose á brasa.
Ás dúas pareceulles moi ben e así se fixo. Primeiro a palla pasou á castaña e logo volveu pola brasa de carbón

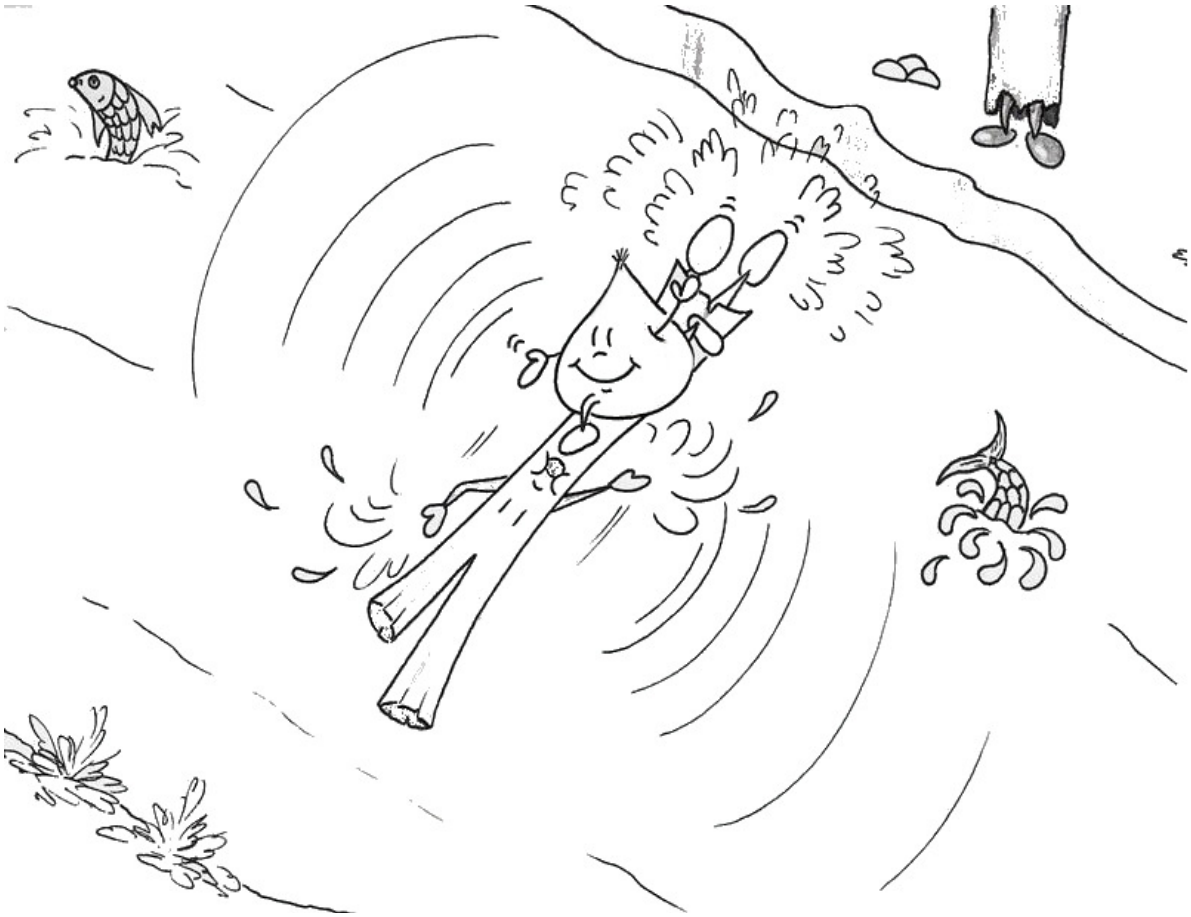

.
Mais cando estaban á metade do río, a palla sentiu que se queimaba coa calor da brasa e case sen querer fixo un movemento brusco e dunha sacudida guindouna á auga.

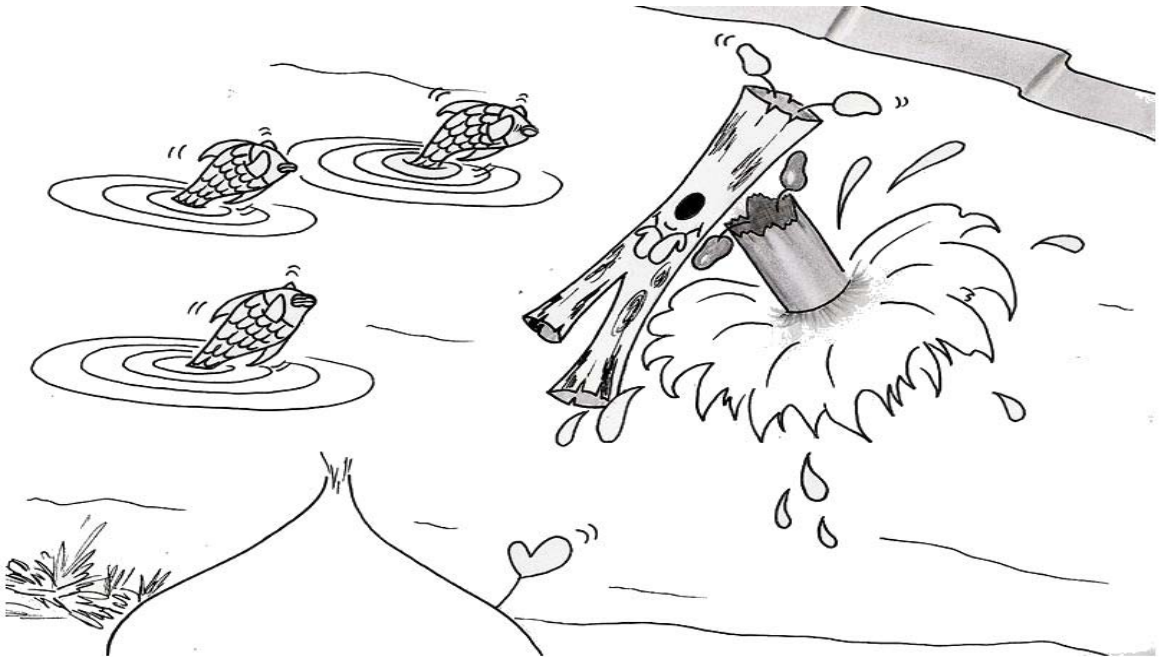

Cando a castaña viu isto deulle un ataque de risa.
Ría tanto de ver a brasa mollada e con
tanta forza que rebentou.
A palla chegou á beira do río toda chamuscada.
A brasa chegou máis tarde, apagada completamente e enchoupada. Chegaron ademais moi cabreadas coa castaña porque riu cando elas o pasaban mal.

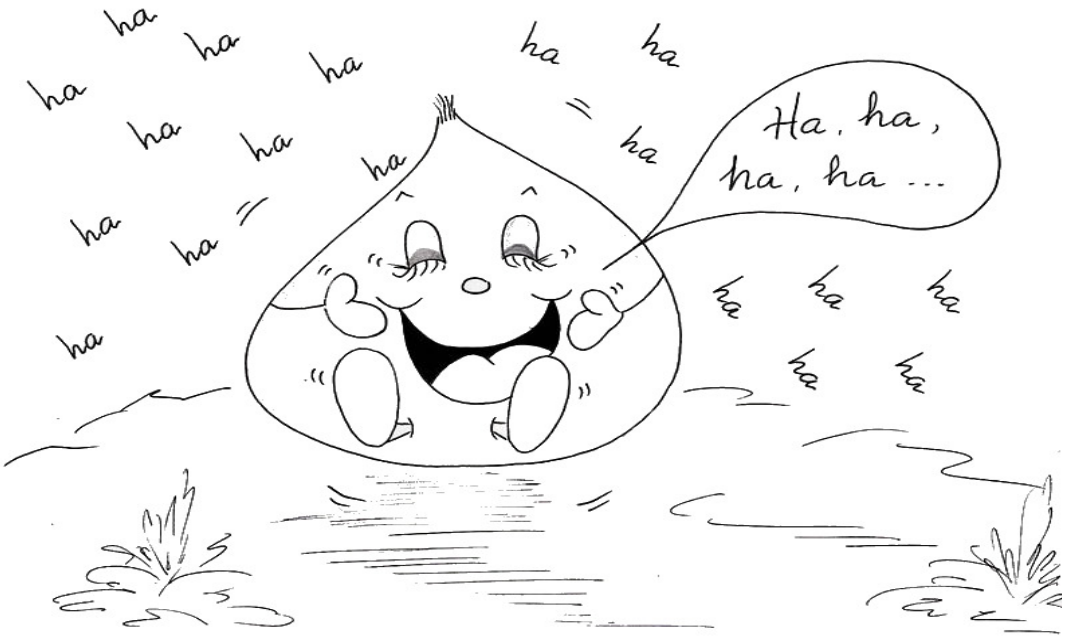

Máis cando víron que coa rísa rebentara o seu pelexo, e que estaba desfeita, compadecéronse dela e foron buscar o xastre para que lle remendara o furado. O xastre só tiña un anaco de tea de cor máis clara que o da pel da castaña e tivo que amañala poñendolle un anaco desa cor.

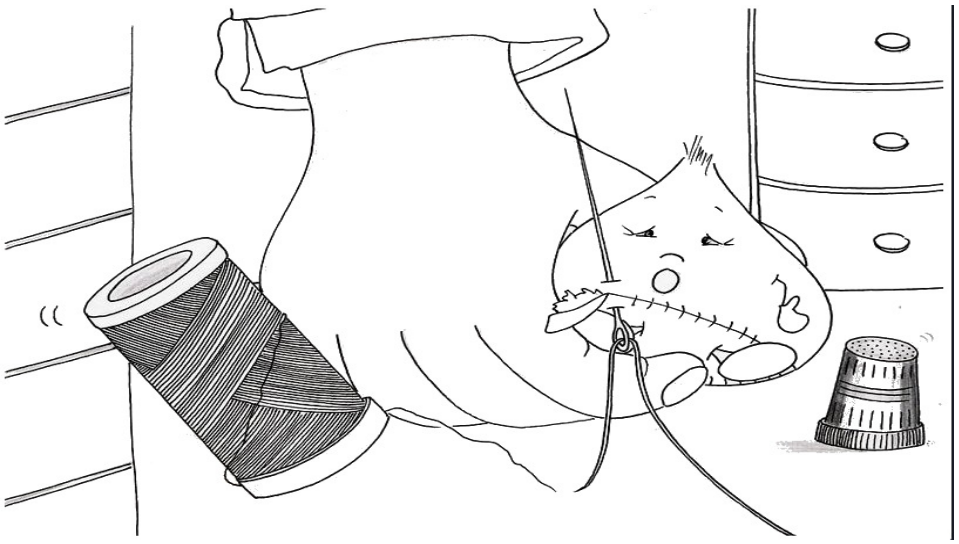

Por iso agora andan todas as castañas cun anaco de pel que é un pouquiño máis clara.

COLOREA

PREGUNTAS SOBRE O CONTO

1.- Quen ía camiñando coa castaña?

2.- Onde se ía montar a castaña?

3.- A quen levou prímeiro a palla?

4.- Que pasou cando a palla levaba á brasa?

5.- Que lle pasou a castaña cando víu esto?

6.- A quen foron buscar para axudar á castaña?

7.- Que lle propuso?

REESCRIBE O CONTO

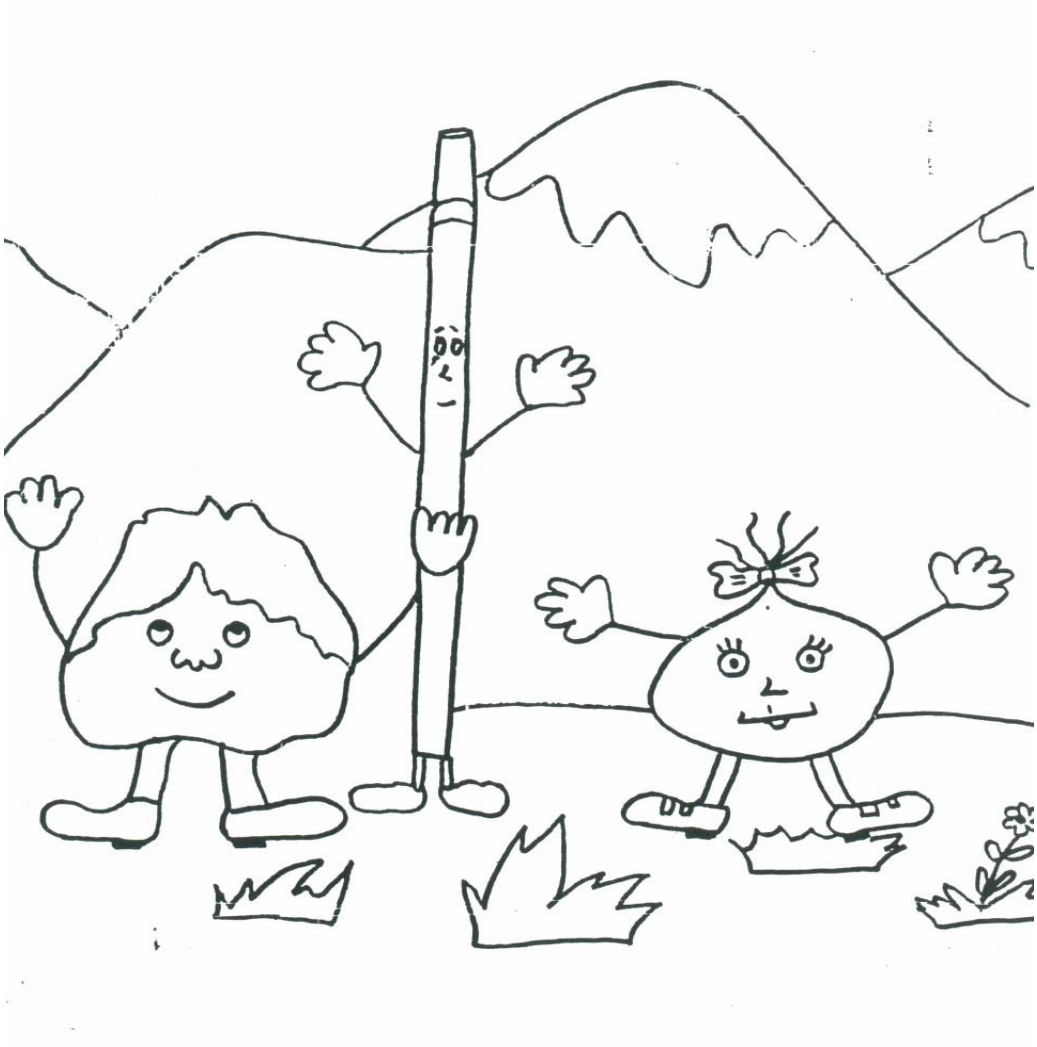

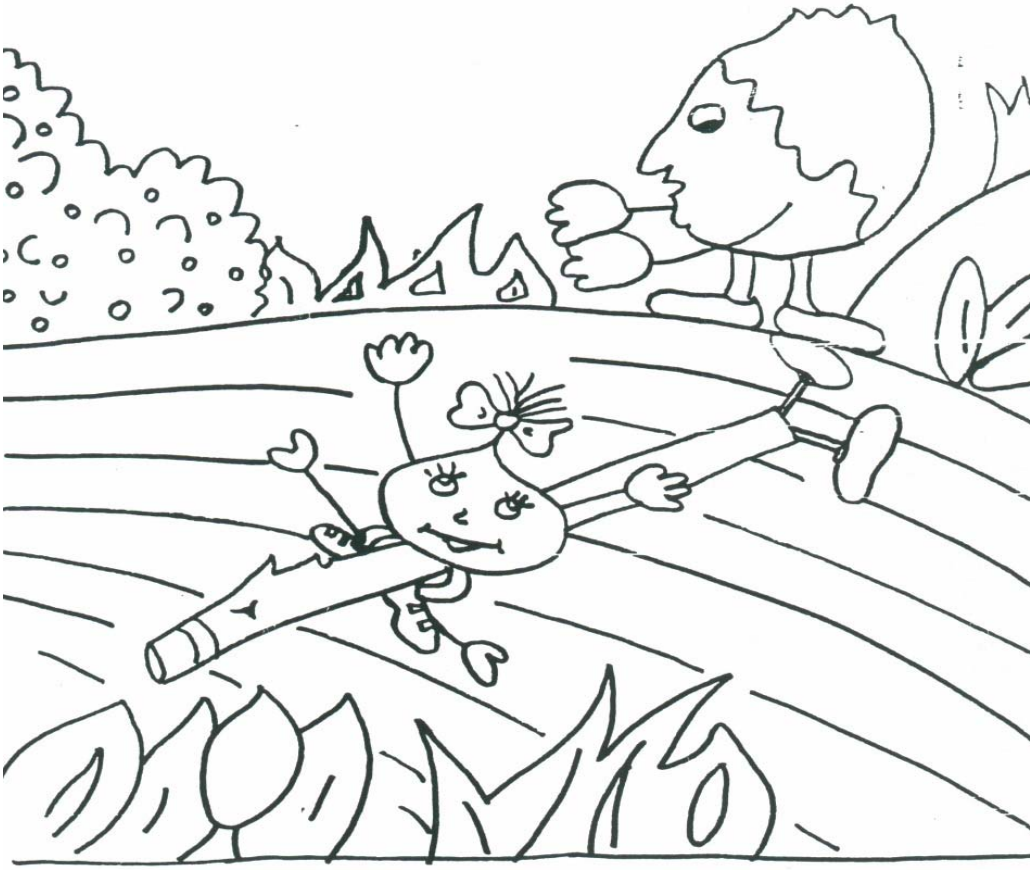

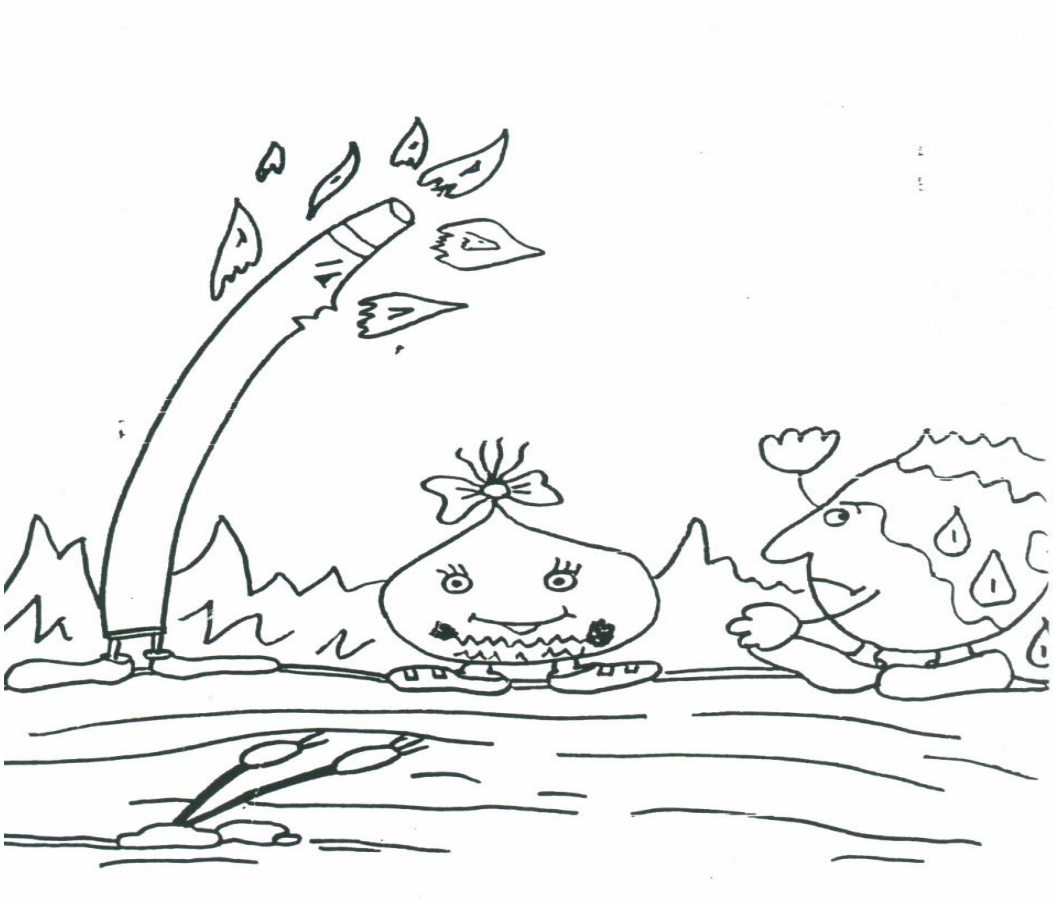

LE E CONTESTA:

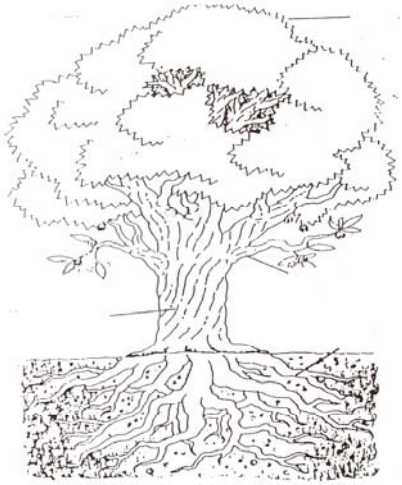

O CASTIÑEIRO

O castiñeiro é unha árbore de moito tamaño e longa vida, moitos teñen máis de cen anos e din que algún pasan de mil.
As flores sáenlle no verán e no outono, os froitos que son os ourizos.
No mes de outubro os ourizos empezan a regañar e saen as castañas.
O castiñeiro é unha árbore de folla caduca: as follas cáenlle no outono e saen en primavera.
A madeira de castiñeiro é dura, por iso, se aproveita para facer mobles, bocois e trabes.

1º Cantos anos dura un castiñeiro?

_____

2º Cando lle saen as flores?

_____

3º E, os froitos?

_____

4º Como se chaman os froitos do castiñeiro?

_____

5º Por que o castiñeiro é unha árbore de folla caduca?

_____

LE DETIDAMENTE O TEXTO E CONTESTA

O MAGOSTO

O magosto é unha festa de orixe pagán, que logo foi cristianizada, e, como tódalas festas de carácter agrario, pode situarse na Prehistoria, cando o ser humano vai adquirindo consciencia individual e social. É unha festividade relacionada co culto á fecundidade; de aí a súa relación directa co lume, representando ó sol, deus fecundador da terra. Trátase tamén dunha comida comunitaria e ritual, que reforza os vencellos comunitarios do mundo rural galego; ten carácter alegre e de acción de gracias polos froitos recollidos, así coma de homenaxe ós castiñeiros e as castañas.

Con posterioridade foi asociada ós santos e difuntos, por iso se festexa o 1 de novembro, por ser unha comida que simboliza a morte do ciclo solar anual. Máis tarde, nas terras de Ourense pasou a celebrarse o 11 de novembro, festividade de San Martiño de Tours, padroeiro da cidade das Burgas.

O magosto, hoxe en día, faíse na eira da casa, nas adegas, nas lareiras das cociñas, pero segue a tradición de facerse no monte ou nun escampado no que o lume non poida facer mal. Prepárase con certa antelación, poñéndose de acordo para coñecer o que aportará cadaquén, sobre todo castañas e viño, e tamén chouriizos e augardente. Despois de cantar, comézase a face-los preparativos. Iníciase a andaina camiño do monte, atopándose outras familias ou amigos, búscase o lugar apropiado (escampado, encrucillado, longa laxa de pedra), todos cantando e facendo lerías. Búscase frouma, palla e tamén acios de morodos que estean a madurar. Acéndese o lume. Pícanse as castañas para que non rebenten. Espérase a que desapareza o lume e fiquen as brasas para esparexer as castañas, e despois hai que controlar o seu punto.

CONTESTA

1.- ¿Cal é a orixe do magosto?

2.- ¿Con que culto está relacionado?

3.- ¿Por qué se celebra ás veces o 1 de novembro?¿E ó 11 de novembro?

4.- ¿Sabes que se fai en San Martiño?

5.- ¿Por qué se lle chama a Ourense a cidade das Burgas?

6.- ¿Qué tipo de lerias se fan polo magosto?

CÓNTAME UN CONTO!

PODES ELIXIR UN DESTES PRINCIPIOS:

1.- Había unha vez unha castaña que estaba moi aburrida no seu ourizo. De súpeto,un forte vento soprou e soprou. Entón ela...
2.- Érase que se era unha fermosa castaña de cor marrón moi brilante, grande e vanidosa. Un día, como ía tan estirada sempre, o cruza-la rúa...
3.- A familia Castaña Temperá tiña ganas de facer unha festa rachada. Puxéronse a organizala e decidiron que o máis divertido sería...
4.- Castaña Pilonga era unha castaña que ía tódolos días a cuidar a unha tía súa que tiña o pel picado porque caseque que a pillan para un magosto. Un día...
5.- O rei das castañas estaba moi preocupado por unha filla súa que estaba tan pechada en si mesma, que non daba saído do ourizo. Un día decidiu convocar a tódalas castañas para resolver este problema

AGORA, ESCRIBE O TÍTULO DO TEU CONTO

_____

O COMEZO QUE ELIXICHES

_____
_____
_____

E SEGUE AQUÍ:

_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

ESCRIBE O CONTO DA CASTAÑEIRA

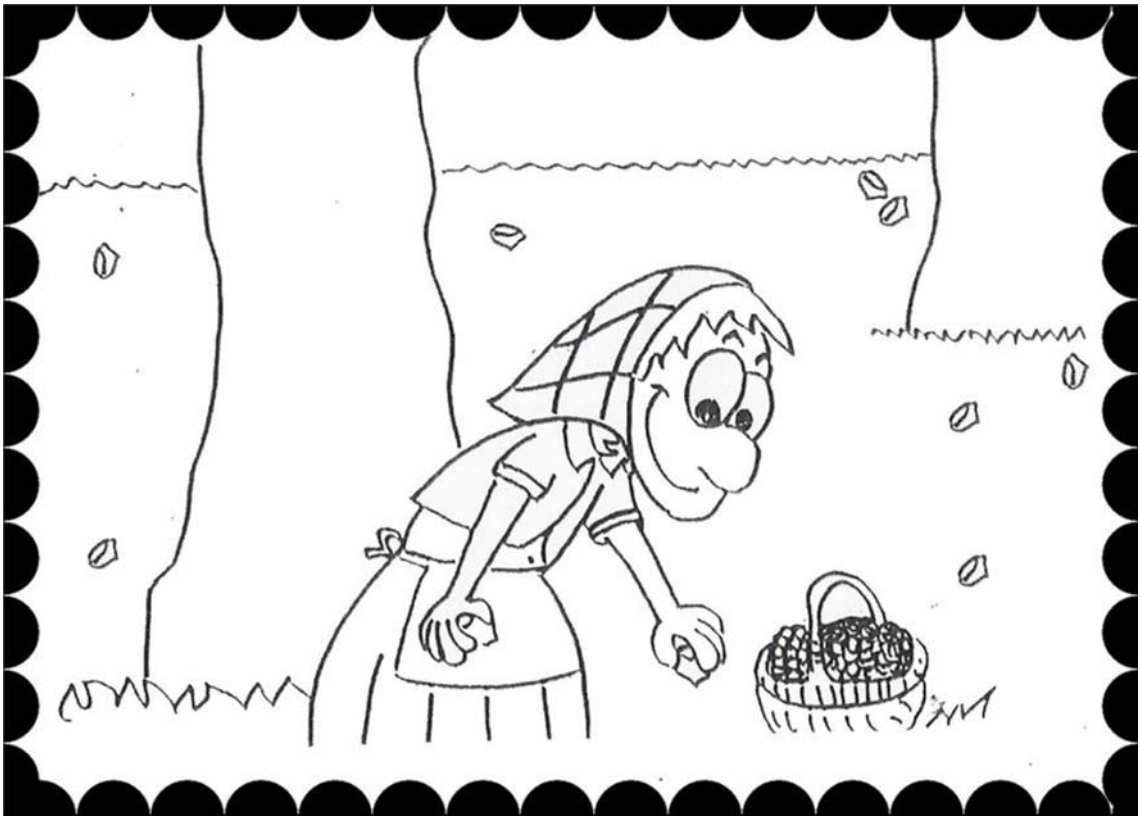

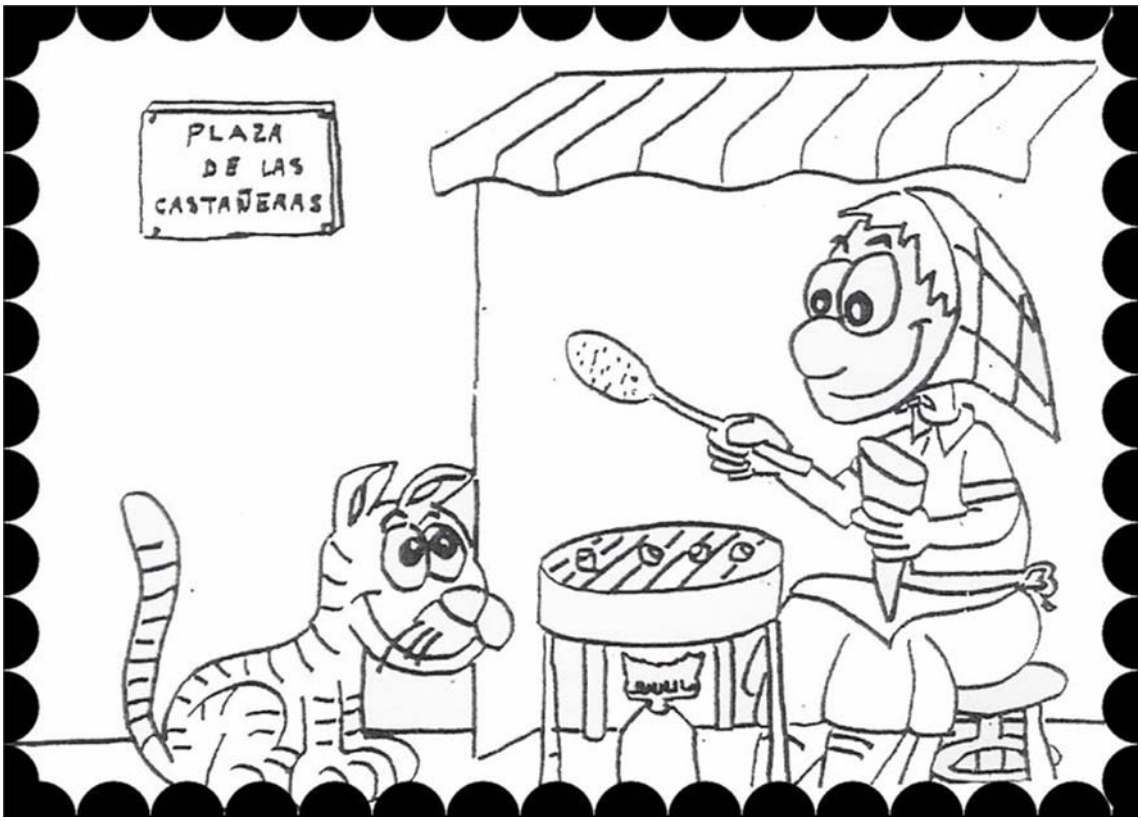

A CASTAÑEIRA

VARIEDADES DE CASTAÑAS SEGUNDO AS ETAPAS POLAS QUE PASA:

Caraboleca: que non se criou. Que só ten casca.
Bullada: a que se saca do ourizo.
Degraída: a que cae por si soa do ourizo.
Martiñesa (do S. Martiño): a serodía, tardía.
Sanmigueliña (do S. Miguel): a temperá.

REFRÁNS SOBRE A CASTAÑA:

A castaña no agosto quere arder, e no setembro beber.
A castaña que está no camiño é do veciño.
As castañas no Nadal, saben ben e pártense mal.
Temperá é a castaña que no setembro regaña.
Sempre un porco ruín ha de atopar a mellor castaña.
Con castañas asadas e sardiñas salgadas non hai ruín viño.
A castaña e o besugo, no febreiro non ten zugo.
Se chove na semana do San Mateo non prepares canizo porque non hai ourizos.

REFRÁNS TÍPICOS DO SAN MARTIÑO

-Castañas noces e viño fan as delicias de San Martiño.
- Polo San Martiño, trompos ao camiño.
- No día de San Martiño, abilla o teu viño.
- Auga de San Martiño, come pan e bebe viño.
- Despois de San Martiño vén o inverno de camiño.
- Horta de San Martiño, mantén ao seu dono e máis ao veciño.
- Polo San Martiño, mata o porco e proba o viño.
- O verán de San Martiño son tres días e máis un pouquiño.
- Polo San Martiño, mata o teu porquiño.
- Polo San Martiño, nen fabas nin liño.
- Polo San Martiño, buxaínas ó camiño.
- Polo San Martiño di o inverno ¡¡¡¡Alá vou eu!!!!
- Polo San Martiño, deixa a auga, come pan e bebe viño.
- A todo porco lle chega o seu San Martiño.
- O veranciño de San Martiño, ou grande ou pequeniño.
- Polo San Martiño, andan as noces a roliño.
- Polo San Martiño faíse o magosto, con castañas asadas e viño ou mosto.
-As castañas que despois de San Martiño quedan no souto,son do moucho.
Se novembro empeza ben, nada hai que temer.
- Polo Novembro as noites van crecendo.
- De Santos a Nadal, inverno carnal
- De Santos á Ascensión non quites o mantón.
- No mes dos mortos, mata os teus porcos.
- Chegan os defuntos e chegan os corvos todos xuntos.

LENDAS TÍPICAS DO MAGOSTO

Din contos populares toscanos que, o castiñeiro ten os mesmos poderes benéficos e máxicos que o carballo. Aínda que a súa sombra da mala sorte. Ó cortares a árbore sae o demo que pode quitar a vida se non se lle entrega un fillo ou filla.

As castañas son consideradas coma froitos funerarios, cómense a véspera do Día dos Defuntos ou deixanse para que os mortos as coman durante a noite.

Tamén temos moitas semellanzas coa tradición veneciana de comelas o día de San Martiño.

As mulleres pobres acudían baixo das fiestras dos ricos a cantar unha longa canción chea de loubanzas e bos desexos, que remataba coa petición das castañas. Estas mulleres representaban ás ánimas do purgatorio.

É, tamén coñecido o feito de que pisar unha castaña, ó ires polo monte, fai que a persoa non teña nunca amores. É posible que iso sexa pola súa forma de corazón.

Soñar con castañas crúas, é aviso de ter que facer algo urxente. De seren cocidas, é que a persoa é moi débil de carácter. Se son asadas, é un aviso de precaución.

.EXPRESIÓNS COTIÁS:

Auga de castañas : dise do café frouxo.

Quedar en auga de castañas: algo que non tivo importancia.

Estalarlle a castaña na man: Caer na propia trampa.

Non estar para asar castañas: non ter ganas de festa.

Sacarlle as castañas do lume: librar a un dun problema.

Darlle unha castaña: zurrarlle na cara.

¡Toma castaña!: levar un chasco.

¡Pegarse un castañazo! Pegarse un golpe forte.

Coller unha castaña. Emborracharse.

Estoupou como unha castaña: unha explosión seca.

¡Manda castaña! Algo que non ten xustificación, que sorprende a un.

Vocabulario referido ao magosto

Candea: Flor do castiñeiro.

Carabulecas: Castañas mirradas que hai nos ourizos xunto as outras.

Bulló: Castaña asada e sen casca

Ouriceira: Recinto pechado dos soutos onde se gardan as castañs mentres non abran.

Atoleirar: Varear as polas dunha árbore

Baloira: Pau longo para varear os ourizos

Canizo: Espazo que habia debaixo do tellado nas lareiras para secar as castañas.

Amoxetar: Facer un corte na parte de afora da castaña para que non estoure.

Soutos: lugares onde hai castiñeiros.

.

ACTIVIDADES

1.-Tendo en conta a estatística seguinte, completa as frases:

CASTAÑAS

Produción mundial correspondente ó ano 1999 (en miles de toneladas) e porcentaxe con respecto á produción mundial

Total %

República de Corea 119.790 22,4

China 117.000 21,9

Italia 78.432 14,7

Turquía 70.000 13,1

Bolivia 32.233 6,0

Xapón 26.200 4,9

España 20.000 3,7

Portugal 19.728 3,7

Federación Rusa 14.000 2,6

Francia 12.745 2,4

Total mundial 534.836

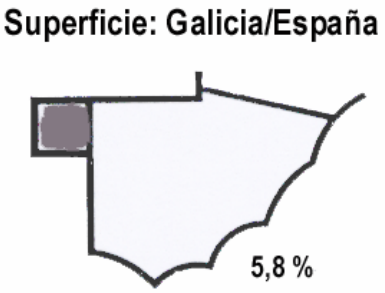

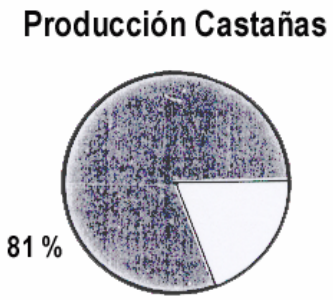

Países que máis castañas producen _____ , _____

Lugar que ocupa España: _____

España representa o _____ % da produción mundial.

Galicia representa o _____% da produción española.

Expresa en quilogramos a produción de España en 1.999:_____

2. Estas follas pertencen a estas árbores: **castiñeiro, teixo, acivro e carballo**. Serás capaz de as identificar?

1º 2º 3º 4º

3.- Cibrán colleu máis castañas que Xoán, e Iago máis que Cibrán. Quen colleu menos?

4. Xián ten o triplo de castañas menos tres ca Iria. Se Xián ten 21 castañas, cantas ten Iria?

5. Nesta serie hai unha palabra que non está ordenada segundo un criterio establecido. Trata de descubrir este criterio e localizar a palabra desordenada.

Candea, ourizo, castaña, sacudir, castiñeiro, magosto.

6. Si planto castiñeiros en fila, separados 2 metros entre si. Cantos precisarei para poñer aos dous lados dun camiño de 300 metros?

ADIVIÑAS:

Ten pelexo coma a xente,
e é moi boa para comer;
chega polo mes de Santos
e todo o ano a tés.

Alto me vexo
no meu capelexo,
por unha risada
quedeime sen nada.

Alto está
barbas ten,
ri e solta o que ten

Altos pais
peludas nais
fillos con peles
adiviña se queres.

No aire se cría,
no aire se ten;
bota unha risada
e perde o que ten.

CANTIGAS

Castañas asadas
e viño con mel
a miña señora
detrás do tonel.

Moza que estás no canizo
bota castañas abaixo,
anque non teña mandil
acádochas no refaixo.

Castañas asadas
e viño con mel
e a miña señora
detrás do tonel.

Miña nai, dóeme a barriga
miña filla, confesión.
as castañas que comíche
de que castiñeiro son?

A castaña no ourizo
quixo rir e rebentou:
caendo castiro abaixo, mira
que golpe levou!

Monxe que estás no canizo
tira castañas para baixo,
tírame das máis grandiñas
que ás pequenas non me
baixo.

UNE E COMPLETA:

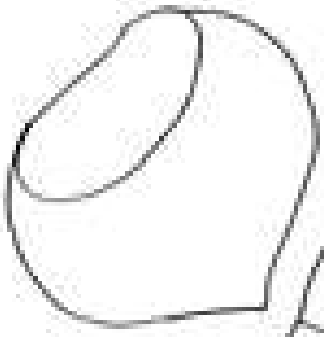

CARBALLO

C___RB___LL___

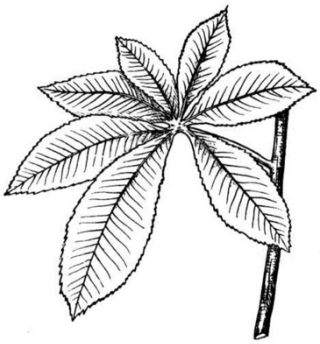

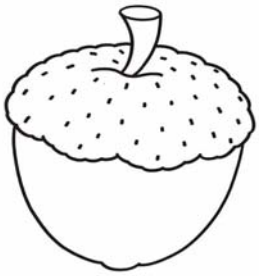

CASTIÑEIRO

C___ST___Ñ_____R___

COLOREA E COMPLETA:

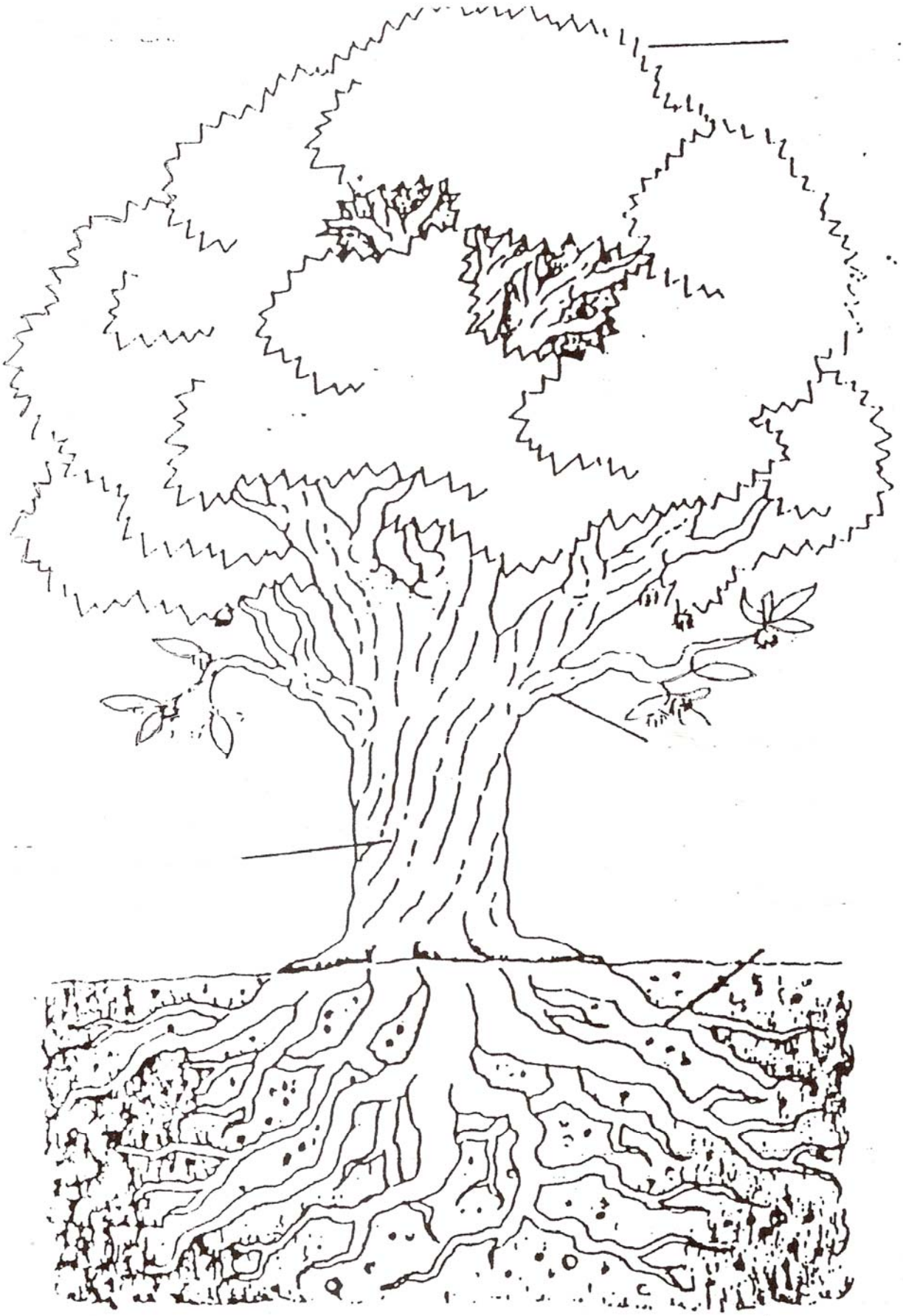

COLOREA ESTE CASTIÑEIRO CAS CORES DO OUTONO

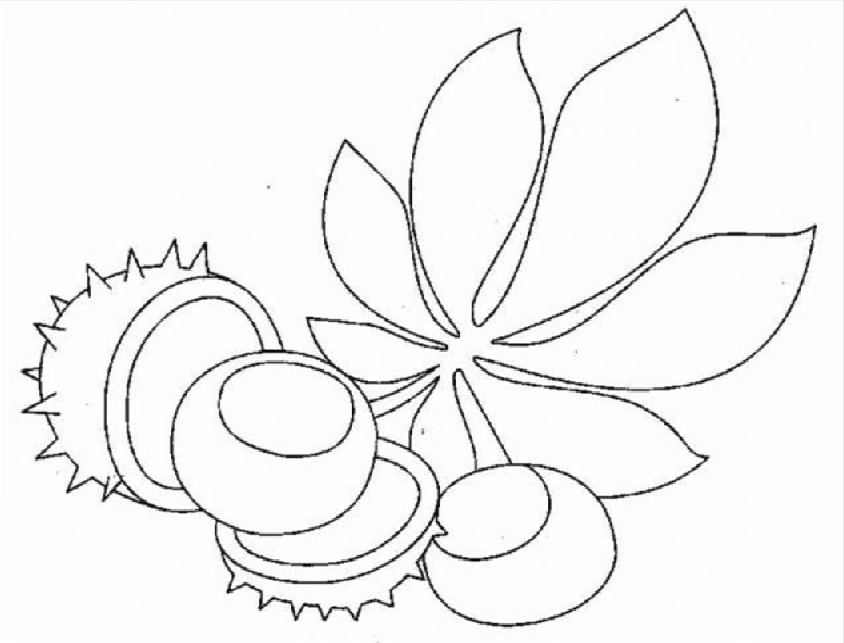

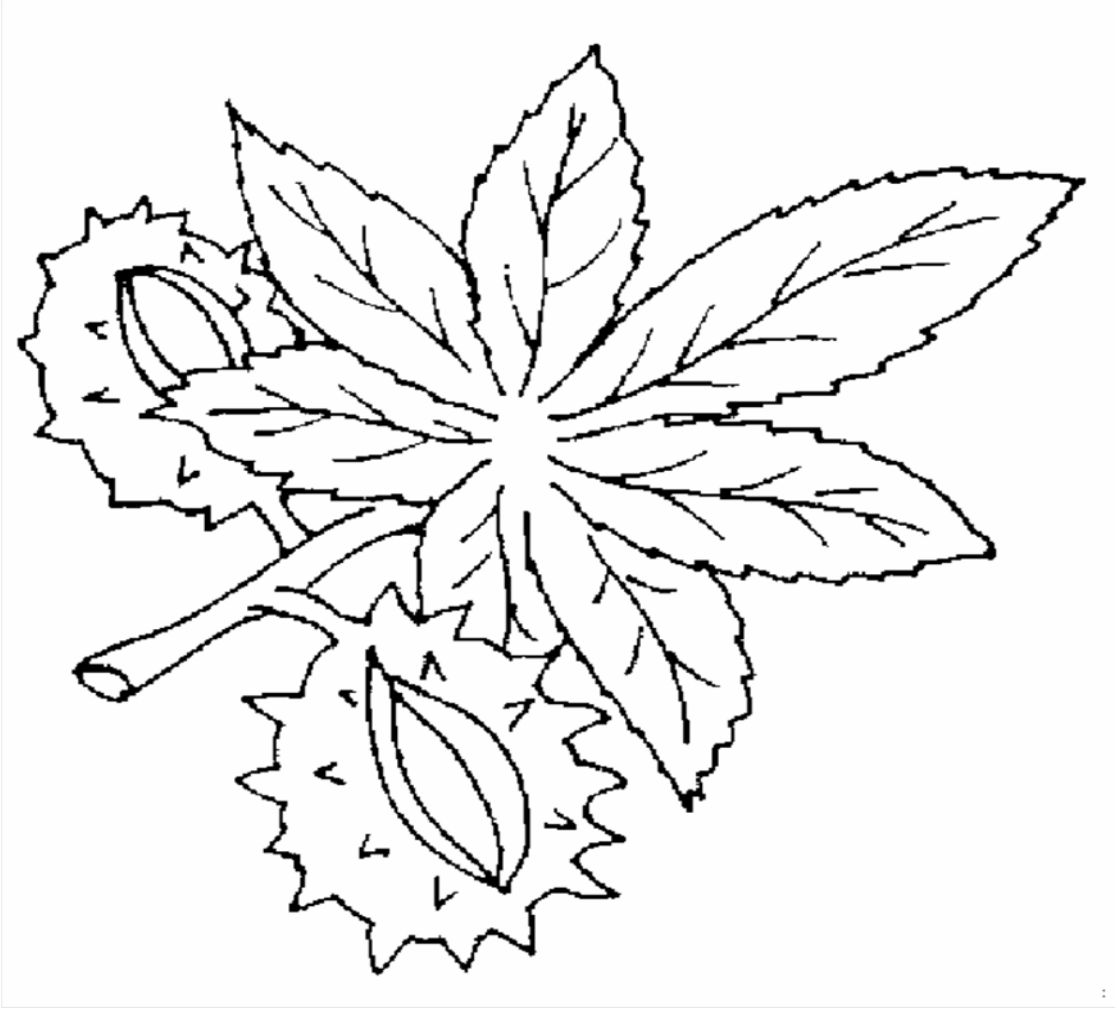

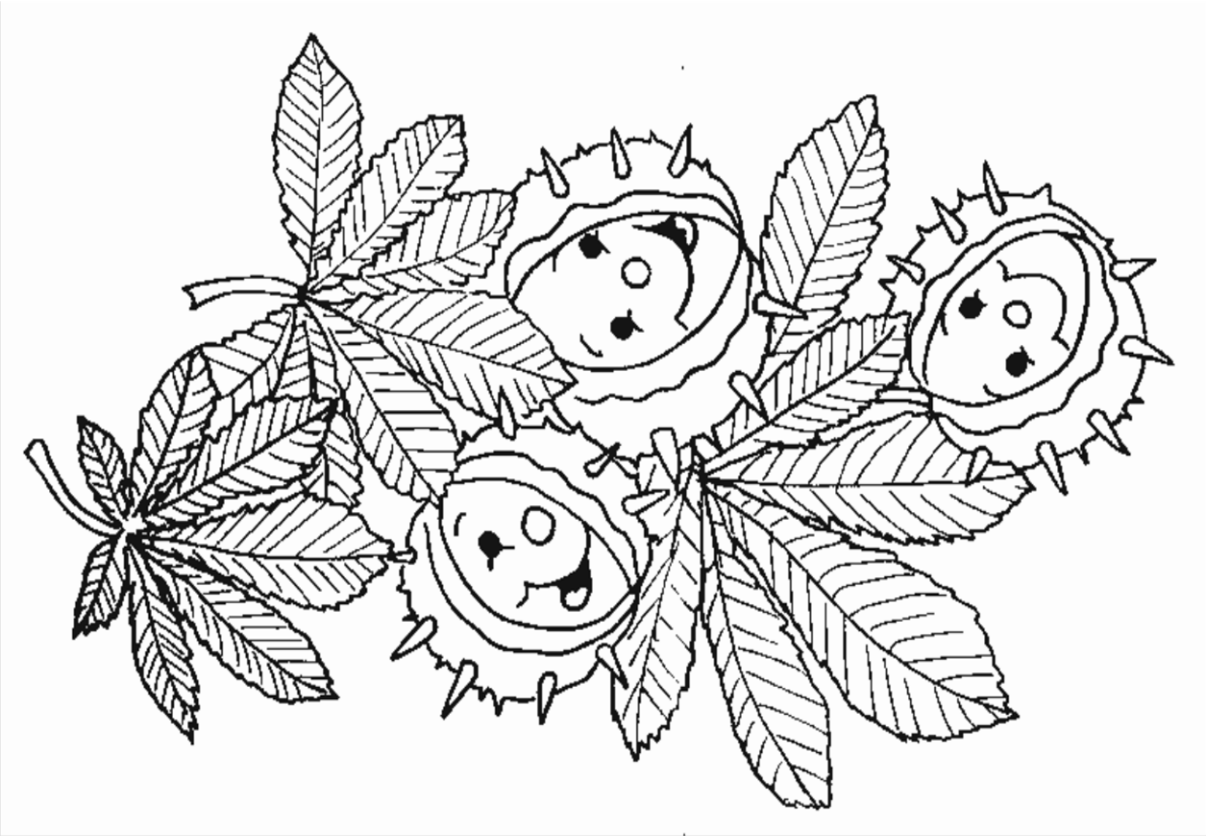

MARCA O CAMIÑO QUE DEBERÁ SEGUIR O ESQUIO PARA CHEGAR Á ÁRBORE. TES QUE SEGUIR A ORDE INDICADA.

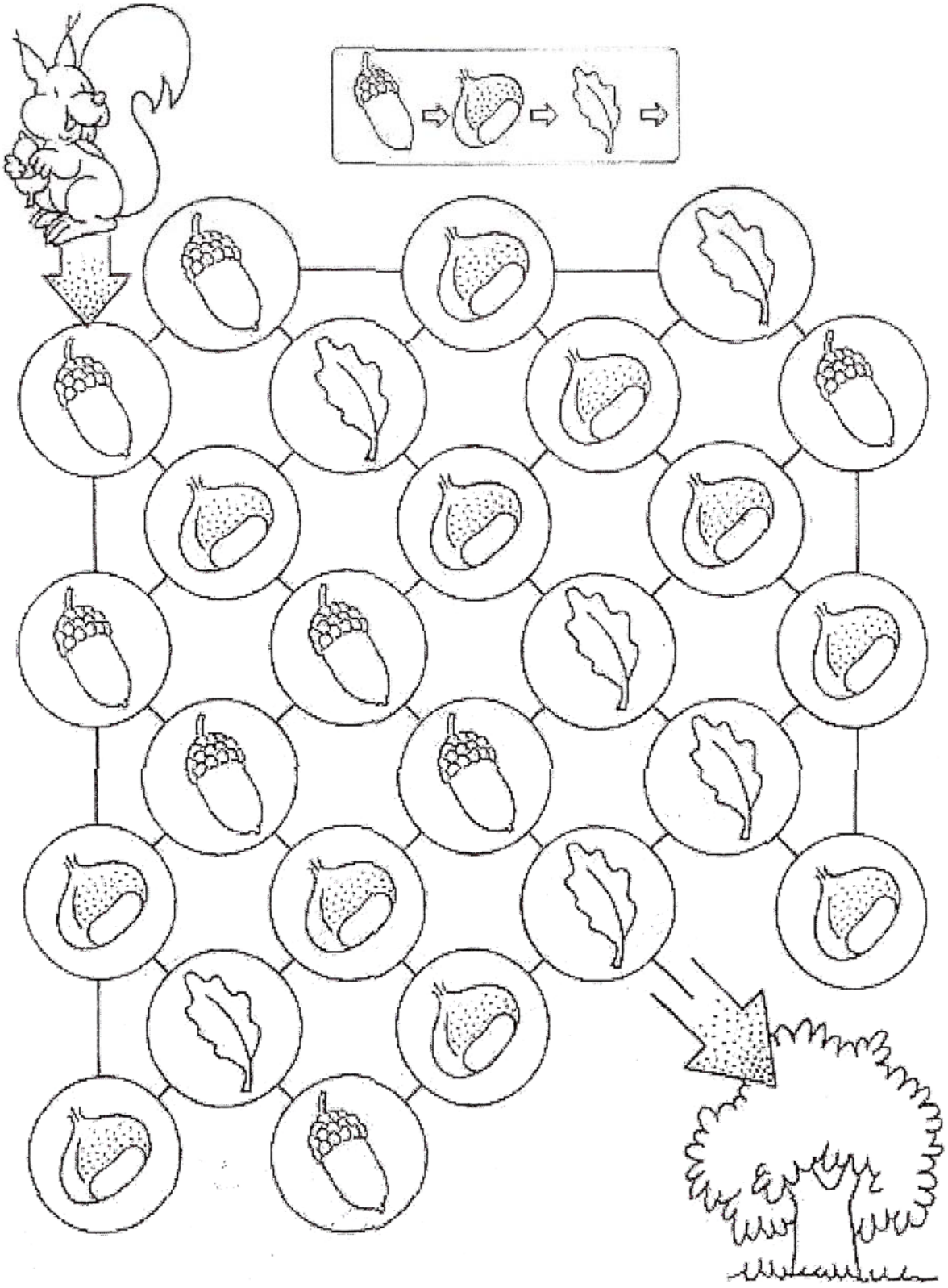

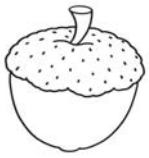

O magosto

Plaf, plaf, plaf, plaf
Caen follas a modiño
Plaf, plaf, plaf, plaf
Pinga, pinga, pinga sen parar.

Noces e castañas
Crac, crac, crac
Tap, ta,p, tap.
Cogumelos e mazás
Chup,chup, chup
Ñam,ñam,
ñam.

A castaña

A castaña é un dos alimentos mais antigos da Humanidade. Dende o Paleolítico o home aproveitou e alimentouse de castañas e landras. Na relixión celta, o castañeiro debeu de ser venerado polos seus druídas, en compaña do carballo.
O castiñeiro foi a árbore do pan das nosas tribos antes da chegada dos romanos, comíanas asadas, ou facían fariña das castañas secas ou "pilongas", para alimentarse durante todo o ano.
Ate fai poucos anos, eran alimento base da poboación europea en forma de fruto fresco, seco, sen as súas peles, ou moída en fariña. No século XVI, viñeron as patacas e o millo de América, estableceuse a competencia e perderon pouco a pouco protagonismo na dieta campesiña, e moito mais ao ser atacado a nobre árbore por enfermidades como o "chancro" e a "tinta".
O número de castañeiros diminuíu en Galicia a pesares das repoboacións, diminuíndo tamén a producción cada ano.

Cada vez mais, a invasión de piñeiros e eucaliptos denigra os nosos montes e faínos presa dos incendios.
O castiñeiro é unha árbore nobre e non só produce castañas. Danos unha magnífica sombra en verán e leña en inverno. En simbiose, produce uns marabillosos cogumelos, compañeiras culinarias nos mais delicados pratos. Embelece a paisaxe, protexe e mellora o ecosistema

A castaña proporciona uns benefícios considerables tanto polo valor real das exportacións como polo número de quilos comercializados directamente ou por medio de productos derivados, especialmente das castañas confitadas.
As castañas prodúcense en Outono e no momento exacto de probar o viño novo, producido en setembro, así como nos días en que se acompaña o cocho sacrificado, como regulamento, no día de "**San Martiño**", o día 11 de novembro.
As cidades medran e as tradicións esvaécense, pero aínda en aldeas, pobos e cidades, os homes lembran antigos pratos tradicionais que se comían en casa dos seus avós, feitos ou acompañados de castañas.

O MAGOSTO

O Magosto prepárase con certa antelación, deséxase unha tarde soleada, os grupos póñense de acordo para coñecer o que aportará cadaquén fundamentalmente castañas e viño novo (aínda que nalgúns lugares complétano con: chourizos, churrasco,...).

Tamén esta celebración trae a súa hora, o Magosto tradicional enténdese como unha merenda-cea no mes de novembro nos días próximos ó día de defuntos ou polo San Martiño. Despois de xantar, a partir das tres coménzase a facer os preparativos. Inícíase a andaina camiño do monte, atopándose con otras familias ou grupos de amigos, búscase o lugar axeitado (escampado, encrucillada, longa laxa de pedra, onde o lume non poida facer mal), todos van cantando e disfrutando do día de outono. Búscase pica, fentos secos, piñas ou palla para prende-lo lume.

Acéndese o lume, inicalmente produce moito fume, pero logo a fogueira aumentará de volume e todos se achegan enfeitizados polo seu embruxo.

Picaremos as castañas para que despois non rebenten no lume.

Cando o lume se apague por sí só, amorearemos as brasas, poñeremos unha parrilla e nela unha lata con buratos na que iremos colocando as castañas xa picadas. Darémolle voltas cun pau longo de madeira ata que estén no seu punto, ben asadas pero non totalmente torradas.

Mentras esto se vai facendo , os demáis participantes preparan o sitio onde comelas e fan cucuruchos con papel para poder levalas.

A festa non sería tal sen contar con xogos populares, bailar, contar contos, cantar,...

RESOLVE :

Magosto. Tinta. Ourizo. Baloira. Ouriceira. Atoleirar.
Castiro. Sacudir. Candea. Chancro.

M	S	F	C	H	A	N	C	R	O	I
A	H	A	R	I	O	L	A	B	E	Z
G	F	G	I	Z	O	M	L	Q	U	V
O	U	R	I	C	E	I	R	A	R	O
S	O	R	I	S	T	A	C	P	I	N
T	U	R	C	I	E	D	A	I	D	S
O	I	N	T	D	E	I	S	R	U	O
N	U	N	N	H	Z	X	T	Ñ	C	E
P	L	A	T	O	L	E	I	R	A	R
F	C	R	Y	A	O	H	R	Ñ	S	X
P	E	Q	U	E	S	T	O	N	U	A

Escribe as cousas que tiveron que facer este grupo de amigos para celebrar o magosto.

_____

_____

_____

_____

_____

_____

ENCRUCILLADO

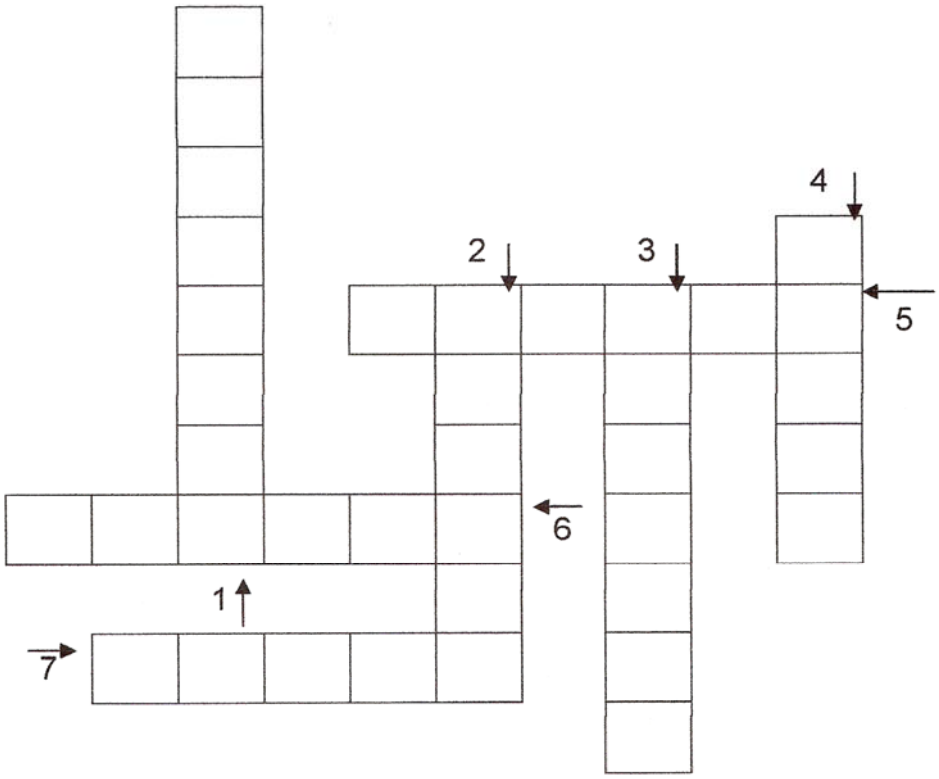

1- Un dos días que se acostuma a celebrar o magosto

2- Castaña cocida con casca

3- Abrir o ourizo

4- Terreo poboado de castiñeiros

5- Casca espiñenta da castaña.

6- Flor do castiñeiro

7- Castaña pelada e case seca.

SOLUCIÓNS

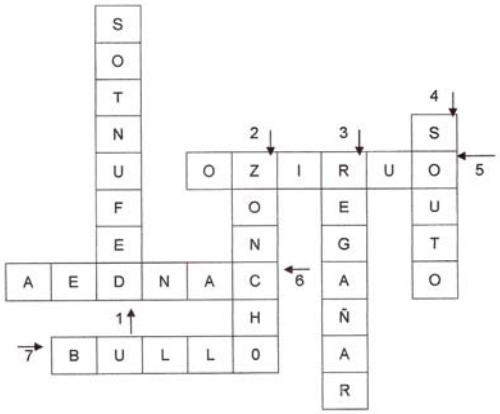

• Une con frechas

maceira

souto

carballo

pomar

piñeiro

carballeira

castiñeiro

piñeiral

• Pon o nome e colorea

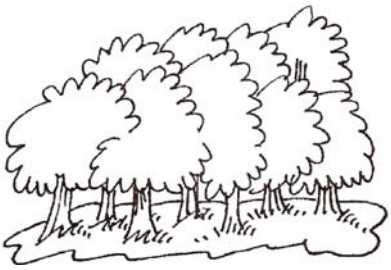

_____ _____ _____

_____ _____ _____

• Busca na Sopa de letras os nomes que corresponden a estes debuxos

d	k	j	k	f	l	s	m	q
f	e	s	t	o	u	p	a	r
u	u	t	x	l	m	s	g	l
d	t	i	s	l	e	r	o	g
s	r	l	z	a	d	r	s	r
f	t	l	z	s	f	t	t	t
c	h	o	u	r	i	z	o	x

ATOPA AS VOGAIS QUE VOARON

C_ND_ _ _ _R_C_ _R_

C_ST_Ñ_ _R_ C_N_C_ _R_

M_G_ST_ _S_R

(Candea, ouriceira, castiñeira, caniceira, magosto, asar

UNE CADA EXPRESIÓN CO SEU SIGNIFICADO

Sequeiro

Petelar

Soutar

Souteiro

- Sacar as castañas dos ourizos. _____
- Lugar no que se poñen os ourizos das castañas para secar. _____
- Persoa que apaña as castañas. _____
- Apañar as castañas que caeron do castiñeiro. _____

CADA OVELLA CA SÚA PARELLA. UNE CADA EXPRESIÓN CO SEU SIGNIFICADO.

- Saír dun souto e meterse noutro .
- Darlle ó pételo.
- Auga de castañas.

Chuvieira Baduar Empeorar

• **As castañas son un alimento moi san e moi rico; pódense preparar de diferentes maneiras. Aquí che vai unha receita para que a prepares e a disfrutes**

Puré de castañas

Ingredientes: Castañas, leite, zucre.

Primeiro cocemos as castañas en auga.
Despois sacámoslle a pela e esmagámolas,
engadíndolle unha culleriña de zucre.
Mesturámolas con leite frío.
E xa as podemos comer.

• **Busca outras receitas e escríbeas aquí:**

RECETARIO DE DONA CASTAÑA

A castaña é rica en vitaminas, mesmo asada non perde a súa riqueza en vitamina C, ten máis cantidade desta vitamina ca maioría da froitas e verduras. Tamén e rica en potasio, ferro, manganeso, cobre, iodo, fósforo e calcio.
A continuación, recóllense algunhas das receitas, feitas con castañas que se conservan en Galicia .

PURÉ DE CASTAÑAS

INGREDIENTES: Castañas, leite, manteiga, sal e azucre.

PREPARACIÓN: Pelar as castañas e poñelas a cocer con leite ata que están tenras. Escurrílas e pasalas polo pasapuré, antes de que arrefríen engadirlles unha cullerada de manteiga fresca, sal e outra cullerada de azucre.

FLAN DE CASTAÑAS

INGREDIENTES: 500 gr. de castañas, 2 vasos de auga cheos de leite, un tubiño de vainilla en polvo, 250 gr. de azucre e catro ovos.

PREPARACIÓN: Quitar a pel grosa das castañas e poñelas a cocer en auga para poder quitarlles a segunda pel. Unha vez peladas coceranse de novo co contido dun vaso de leite, un pouco de azucre e a vainilla, pasándoas cando estén desfeitas por un cedazo, para o que se engadirá, si o necesitasen, un pouco máis de leite.

batidas a punto de neve, cocendo o conxunto a Baño María, nun molde untado de caramelo.
Probar cunha agulla cando este cocido, deixándoo arrefriar Antes de desmoldalo.

XEADO DE CASTAÑAS

INGREDIENTES: 1 kg. De castañas, 300 gr. De azucre, 200 gr. De manteiga, améndoas, avelás ou noces, fiuncho e laurel.

PREPARACIÓN: Pelar e cocer as castañas co fiuncho e o laurel. Quitarlles a pel interior e aplastalas co tenedor, engadirlles a manteiga sen derreter e o azucre mezclándoo todo moi ben.
Engadir o chocolate ata que endureza. Adornalo con nata, avelás, améndoas, ...

ACTIVIDADES DE INVESTIGACIÓN

- Recopilación dos productos que hai á venda relacionados coas castañas.
- Útilés, enseres e dependencias relacionados co magosto e coa recollida da castaña.
- Mural de receitas con castañas. Realización dun mural dividido en tres apartados coas lendas: 1º prato, 2º prado e sobremesa. Unha vez rematado engadir unha táboa de dobre entrada onde as persoas que as lean poidan puntualas do 1 ó 5.
- A castaña e o seu valor alimentício.

GÚSTACHE O RAP?

POIS SI É ASÍ, TAMÉN CHE GUSTARÁN AS REGUEIFAS.

ISTO É UNHA REGUEIFA (OU COPLA CANTADA AO DESAFÍO). INVENTA TI OUTRA NOVA.

“TRES EN RAIA”

XOGA AS “TRES EN RAIA” CON TRES CASTAÑAS GRANDES E TRES PEQUENAS
CANDO TEÑAS O TABOLEIRO PINTADO DE CORES:

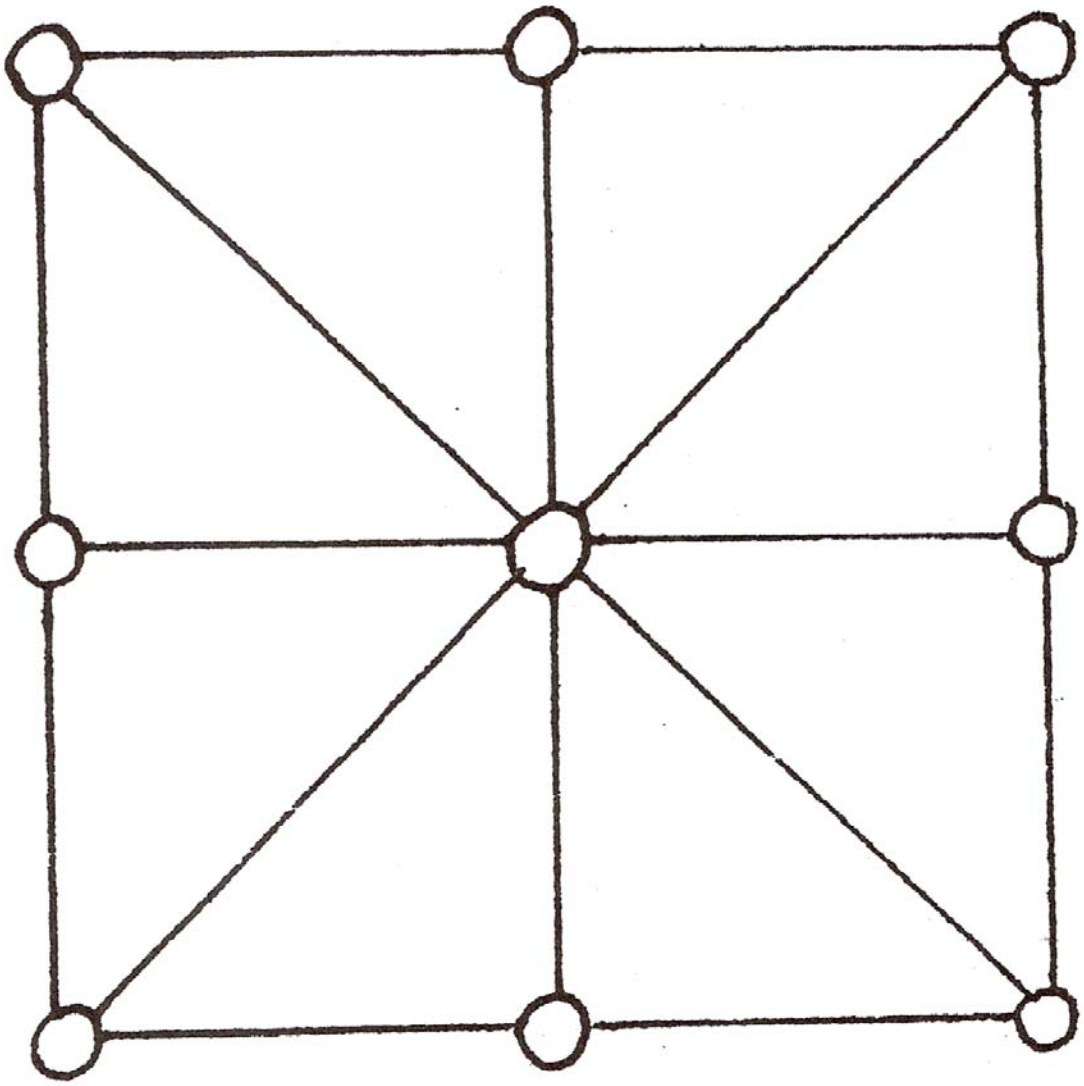

CANTIGA DO MAGOSTO

Estamos no outono
isto é un pracer
facemos o magosto
que bonito é

Collemos as castañas
ímolas picar
facemos o lume
agora hai que esperar

TIC...TAC...TIC...TAC...

Agora xa están feitas
ímolas comer
que ricas que están
isto está moi ben

Todo desperdicio
que desparramamos
hai que recoller
porque rematamos

Ata o ano que vén
Temos que esperar
para o magosto
volver a festexar.
.

ADIÓS CASTAÑA ... ADIÓÓÓÓS

POEMAS

VEN ONDA NÓS O OUTONO
DACABALO DO AIRE;
NOS CAMIÑOS DA FRAGA
OS OURIZOS XA ABREN.
SÍNTOO CHEGAR CONTENTO
DA ETERNA VIAXE
ENREDANDO ENTRE AS FOLLAS,
ESTREANDO FRIAXE.

ANA Mª FERNÁNDEZ."Ondas de verde e azul".Xeraís

UNHA MAÑÁ, PITIÑO PISPÍN

SAÍU PASEAR.

DÍXOLLE A NUBE:

"PIN-PIRIN-PÍN, PITIÑO PISPÍN

COAS MIÑAS PINGAS HEITE MOLLAR".

DÍXOLLE O PITO:

"TEÑO PARAUGAS,

PARA AS TÚAS PINGAS:

¡PAN-PARAN -PÁN!"

GLORIA SÁNCHEZ."Rimas con letra".Xeraís

Outono
ten sono,
non pode durmir.
Ponlle unha mantiña
que se queda axiña
sereno e feliz.

ANTONIO GARCÍA TEIJEIRO."As catro estacións".Árbore.

POLOS ALTOS
DO POUSADOIRO
ANDA UNHA NENA
CUN ZOSCADOIRO
PARA ZOSCARLLE
Ó VENTO NORDÉS,
PORQUE LLE PUXO
O PARAUGAS DO REVÉS
E MOLLOUNA TODIÑA
DA CABEZA ÓS PÉS.

XOÁN BABARRO "Ten, ten a miña casa ten ..." Árbore. Galaxia

Os ananos do outono
píntan as uvas.
Os rapaces asexan
as máis maduras.
Tamén os gorrións
revoan entre as cepas
de dous en dous

PURA VÁZQUEZ "O libro dos cen poemas" Espiral maior.

CANCIÓNS DO MAGOSTO

A CASTAÑEIRA

Eu son a castañeira
castañas vendo eu
son ricas e redondiñas
todas de color marrón.

Podo venderche unha
podo venderche dúas
regáloche con elas
ledicia e ilusión.

Cando chegue o outono
Saiiremos pasear
E con ricas castañas
Quentarás as túas mans.

(Co ritmo da canción do "Colacao")

AUTUMN PARTY

I am the chestnut vendor
I sell chestnuts with love
They are tasty and second
All of them are brown.

I can sell you one.
I can sell you two
I ´ll give you with then
Happyness and ilusion.

When autumn comes back
We will go for a walk
And with tasty chesnuts
You will warm your hands with love.